

[Indenrigsministeren.]
forbindelse med indlæggelse og hjemsendelse og transport til ambulans behandling, for så vidt det ikke er usædvanlig mange gange og krævet af hospitalet osv. Det er altså en forholdsvis begrænset del af befordringsudgifterne, der bliver ramt af ændringerne, og som følge deraf er det svært at have nogen klar oversigt over, hvad det koster. Jeg tror, at amtskommunernes totaludgifter til transporter ligger et sted mellem 20 og 30 kr. pr. indbygger.

På hr. Kaj Hansens spørgsmål, om jeg er indstillet på at foretage reguleringer i fremtiden af bloktilskuddene, vil jeg svare, at jeg mener, loven om objektive kriterier indeholder bestemmelser om, hvordan og hvornår og hvor tit disse reguleringer skal foregå.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Karlskov Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Befordringsgodtgørelse og bortfald af statsrefusion).

(Lovforslaget (nr. 122) findes i tillæg A. sp. 2203, fremsættelsen i tidenden sp. 3259).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Inge Fischer Møller (S):

Indledningsvis kan jeg oplyse, at socialdemokratiet har tilsluttet sig omtalte forslag. Det er et led i de sparebestrebelse, der er indgået mellem de 4 forligspartier. Endvidere må man vel nok erkende, at de regler om fribefordring, vi har nu, i et vidt omfang bliver benyttet mere end oprindeligt tænkt.

Forslaget, som det foreligger, går i kort-hed ud på, at man afskaffer den hidtidige ordning, hvorefter alle gruppe 1-sikrede har ret til dækning af nødvendige befor-

dringsudgifter til og fra alment praktiserende læge og speciallæge, når disse udgifter overstiger et vist beløb.

Socialdemokratiet har dog taget nogle forbehold. Forudsætningen for os er, at transport af pensionister, transport i forbindelse med hospitalsindlæggelse, transport mellem hospitaler og transport, hvor alternativet er indlæggelse, friholdes for besparelser. Vi sagde samtidig, at de dårligst stillede skulle friholdes for besparelsen.

I forslaget har vi fået tilgodeset vore forudsætninger vedrørende pensionisterne. Efter forslaget er det tanken kun at yde befordringsgodtgørelse til de personer, der er sikrede i gruppe 1, og som modtager folke-, invalide- eller enkepension eller modtager hustrutillæg — dvs. pensionisters hustruer i alderen 62-67 år, som ikke selvstændigt er tillagt pension. Endvidere er det tanken, at ordningen også skal omfatte alle gruppe 1-sikrede ved besøg hos nærmest boende speciallæge, når speciallægens konsultation ligger længere væk end den af socialministeren fastsatte kilometerafstand. Dette vil vi meget gerne drøfte nærmere i socialudvalget. Af bemærkningerne fremgår, at overvejelserne herom ikke er afsluttet endnu, og jeg kan sige, at vi meget gerne ser, at vi kan komme til at påvirke dette punkt.

Endvidere vil vi gerne henlede opmærksomheden på de vanskeligheder, forslaget kan give i de situationer, hvor det drejer sig om transport af syge børn. Men også dette vil vi gerne arbejde videre med i udvalget.

Af forslaget fremgår, at det er et led i byrdefordelingsreformen. På dette punkt, som også nævnt under en tidligere sag af min partifælle hr. Henning Jensen, kan jeg ikke give tilslutning; det vil sige, at på dette punkt tager vi forbehold.

Som nævnt kan socialdemokratiet give tilsagn om positivt udvalgsarbejde, og vi håber selvfølgelig at møde velvilje fra socialministeren på de punkter, hvor vi har givet udtryk for vores betænkeligheder.

Erlendsson (FP):

Som det er almindeligt bekendt, er det ikke på det sociale område, mit parti vil spare. Det er heller ikke med hensyn til lægehjælp eller sygehusbehandling, at vi har stillet spareforslag, tværtimod viser vores budgetforslag, at vi ønsker flere penge afsat

[Erlendsson.]

til disse formål, specielt til hospitalshjælp. Alligevel tror jeg, vi kan gå ind for nogle hovedlinjer i det forslag, som her er lagt frem om ændring af lov om offentlig sygesikring, for der er ingen tvivl om, at der har været visse urimeligheder i den måde, denne lov er blevet benyttet på.

Man vil beholde fribefordringen for de økonomisk svage grupper, og det kan vi da bestemt gå med til. Man nævner her altid invalidepensionister og folkepensionister, men der findes jo også andre svage grupper end dem. Dem har man ganske vist også taget hensyn til, idet de kan søge om en særlig hjælp, som de kan få i henhold til lov om offentlig forsorg § 47, stk. 5.

Det, som ikke rigtig er berørt i forbindelse med dette lovforslag, er, hvilken betydning det vil få i relation til de praktiserende læger. Det er nævnt, at der til befordring til speciallæger stadig skal kunne ydes tilskud, hvis afstanden er op mod 25 km eller deromkring. Men det er vist ikke almindeligt kendt — eller man har måske ikke tænkt på det i den forbindelse — at der stadig er mangel på praktiserende læger, og at den koncentration inden for almen lægehjælp, som har fundet sted i de senere år, betyder, at der i mange egne af landet er blevet betydelig større afstande til lægen, end der tidligere har været, fordi de flytter sammen gruppevis i lægehuse for på den måde at kunne hjælpe hinanden, kunne få nogen frihed, som praktiserende læger jo igennem menneskealdre ikke har været vant til at have. Det har på den anden side også betydet, at afstanden mange steder er blevet meget større, og der var måske derfor grund til at se lidt på det, når vi skal drøfte dette forslag i udvalget.

Men mit parti ser som helhed positivt på forslaget, kan jeg sige.

Peter Holst (V):

Venstre mener, at det er et afbalanceret besparelsesforslag, socialministeren her har fremsat. Ved at man undtager den personkreds, der hyppigst har egentlig brug for at konsultere en læge — pensionisterne — er der ingen begrundelse for at tro, at folkesundheden skulle lide skade ved, at fribefordringen for patienter i almindelighed til læge og til nærboende speciallæge bortfalder.

Endvidere er vi fortrøstningsfulde ved muligheden for lokalt at dispensere, når der er tale om ikke-pensionister, når der er tale om folk, der ekstraordinært ofte behøver at tage til læge. Der kan endog dispenseres fra minimumsgrænsen på 10 kr. til transporten. Det giver alt i alt en helt tilstrækkelig garanti for, at ingen i egentlig trang med dette vil udsættes for urimeligheder, som ingen ønsker at påføre dem.

Vedrørende de refusionsændringer, der også er tale om i dette lovforslag, synes jeg det er rimeligt at henvise til, hvad der blev sagt under det foregående punkt på dagsordenen, hvor der blev givet en orientering og lovet en yderligere forklaring, hvis der stadig skulle mangle et klart overblik over virkningen af de refusionsomlægninger, der er tale om.

Den foreslåede ændring af primærkommunernes refusion af udgifter til begravelseshjælp fra de nuværende 100 pct. til de påtænkte 50 pct. kommer til at falde sammen med den sandsynlige dato for bistandslovens ikrafttræden, og det foreslåede procenttal bliver det samme, som der sandsynligvis bliver tale om for kommunens egen udgift i forbindelse med bistandsloven for de mange forskellige områder, den vedrører.

Også af den grund finder venstre det punkt i lovforslaget hensigtsmæssigt og kan for det som for lovforslagets øvrige punkter tilsige sin bedste støtte.

Gunner Baunsgaard (RV):

Som det fremgår af lovforslagets undertitel er der to forhold, der skal tages stilling til, nemlig bortfald af statsrefusion og en begrænsning af befordringsgodtgørelsen.

En ændring fra refusion til bloktilskud er vi fra det radikale venstre indstillet på; det er et sigte, som vi kan give fuld tilslutning til.

Alle har bemærket, hvordan befordringen til alment praktiserende læger har fået et omfang, som ikke er rimeligt, og har fået uheldige konsekvenser, og det fremgår også af bemærkningerne til lovforslaget, at på det administrative område må der påregnes en væsentlig besparelse for kommunerne, idet antallet af ekspeditioner må forventes at falde betydeligt, og det er den rigtige vej.

Der er i lovforslaget taget hensyn til de grupper i befolkningen, som har behov for godtgørelse af nødvendig befordring både til

[Gunner Baunsgaard.]

praktiserende læger og til speciallæger. Der er måske problemer i lovforslaget, som behøver bearbejdelse i udvalget, og det er vi indstillet på at medvirke til. Dér kunne f. eks. tales om afstandsgrænsen, som der er sat et lille spørgsmålstegn ved, men vi giver fra det radikale venstre tilslutning til lovforslaget.

Karen Thurø Hansen (KF):

Socialministerens forslag om ændrede regler med hensyn til befordringsgodtgørelse inden for den offentlige sygesikring samt bortfald af statstilskud til amtskommunernes udgifter til sygesikring og nedsættelse af statstilskud til primærkommunernes udgifter til begravelseshjælp fra de nuværende 100 pct. til 50 pct. kan vi fra min gruppes side tiltræde.

Befordringsgodtgørelsen er jo et af de udslag af det såkaldte gratisprincip, der har været et irritationsmoment i befolkningen på grund af talrige eksempler på overdrivelser, og det er derfor en glæde, at socialministeren skønner, at der kan blive en væsentlig besparelse både for stat og for kommuner, uden at det derfor går ud over de grupper i samfundet, der virkelig har behov for både lægehjælp og befordring dertil.

Da mit partis ordfører, hr. H. C. Toft, i sin omtale af det foregående lovforslag indgående har beskæftiget sig med byrdefordelingsreformen og refusionssystemet, skal jeg ikke trætte tinget med en yderligere gennemgang, men vil tilsige lovforslaget en velvillig udvalgsbehandling.

Jeg har dog et enkelt direkte spørgsmål til ministeren, og det er, om ministeren vil overveje nærmere at præcisere, at betingelsen for at opnå befordringsgodtgørelse er, at det til enhver tid er det billigste transportmiddel, der benyttes. Jeg tænker her på, om det i øjeblikket gældende beløb på 10 kr. er det rigtige udgangspunkt. Lad os bare forestille os, at udgiften til et offentligt transportmiddel er 7 kr. 50 øre, som ikke refunderes, men tager man en taxa til det dobbelte beløb, så refunderes det fuldt ud. Det er sådanne tilfælde af misbrug, der som før omtalt irriterer befolkningen.

Birgit Fjelde (CD):

Det er givet, at de nugældende bestem-

melser om fribefordring har givet anledning til et vist misbrug, som allerede tidligere ordførere har været inde på, og det er vel nok den direkte årsag til, at dette lovforslag fremsættes.

I fremsættelsen fremhæver socialministeren, at baggrunden for helt at undtage pensionisterne fra denne besparelse er et ønske om ikke at forringe forholdene for en samfundsgruppe, der erfaringsmæssigt har stort behov for lægehjælp. Jeg er helt enig i, at man blandt pensionister procentvis vil finde det største antal personer med behov for lægehjælp, men samtidig vil jeg alligevel tildele mig at stille spørgsmålet: ville det ikke være mere rimeligt, selv når det gælder pensionister, at yde befordringsgodtgørelse efter behov i stedet for over hele linjen? Der findes jo immervæk pensionister, der er sunde, friske og mobile, og kan det egentlig være helt rimeligt at privilegere disse, eventuelt på bekostning af yngre befolkningsgrupper, hvor der er tale om et reelt behov for fribefordring? Jeg synes ligeledes, at behovet burde være bestemt af patienternes helbred og ikke af en tilfældig kilometergrænse, og dette synspunkt bør indgå i vore kommende forhandlinger.

Reglen om kun at yde godtgørelse for udgifter, der overstiger 10 kr., er formentlig blevet indført af administrative grunde, men ligesom fru Karen Thurø Hansen vil jeg også være parat til at diskutere en nedsættelse, fordi det virker urimeligt, at folk på steder, hvor de kunne bruge en almindelig bus, tager taxa.

Forslaget er også led i en ny etape af byrdefordelingsreformen, men eftersom forholdene omkring denne reform endnu er yderst uafklarede, vil mit parti afvente nærmere, inden vi tager endelig stilling til finansieringsformerne.

Ebba Strange (SF):

Lovforslaget omhandler to emner, nemlig for det første ændringen af tilskudsreglerne i forbindelse med sygesikring og begravelseshjælp, og da det drejer sig om udgifter, der i meget høj grad er lovbundne og kun i ringe grad underlagt et skøn, skal jeg i lighed med ved behandlingen af det foregående lovforslag tilsige det vor støtte, hvad dette angår.

Derimod er jeg mere skeptisk med hensyn

[Ebba Strange.]

til ophævelse af fribefordringsreglerne. Jeg har naturligvis sympati for, at folke- og invalidepensionister stadig har ret til fribefordring, men ligesom andre ordførere vil jeg gerne pege på, at der jo også er andre grupper af befolkningen, der dels er meget lavt lønnede, dels har meget svært ved at blive transporteret fra det ene sted til det andet, og for hvem det både kan være en økonomisk og en praktisk belastning. Vi ved, at f. eks. familier med småbørn i udstrakt grad har brug for lægehjælp, og vi ved, at der findes andre persongrupper, der også har meget brug for lægehjælp, og som er lavtlønnede og hårdtarbejdende.

Jeg har i en helt anden forbindelse stillet det spørgsmål til indenrigsministeren, om han vil blande sig i de regler, efter hvilke paraktiserende læger kan nedsætte sig, og jeg har lyst til at drage det frem i denne forbindelse, fordi det spørgsmål, jeg har stillet, er stillet på baggrund af nogle eksempler fra Jylland, hvor lægepraksis bliver nedlagt til fordel for en koncentration af læger i lægehuse. Denne tendens giver netop befolkningen i landdistrikterne meget store transportproblemer, ikke blot med hensyn til besøg hos speciallægen, men også med hensyn til besøg hos deres egen praktiserende læge, og det er disse transportproblemer, jeg er bange for det bliver meget svært at løse, hvis vi nu ændrer loven.

Jeg ser også, at økonomisk trængende personer stadig kan få hjælp i henhold til forsorgsloven, men mener ikke, at det i disse tilfælde — og jeg tror, det er mange — skal være et spørgsmål om forsorg, men det skal være en ret, befolkningen har.

Der er i dag fra denne talerstol blevet talt meget om misbrug af denne del af sygesikringsloven, men jeg er som sagt på forhånd meget skeptisk over for denne lovændring og har ikke tænkt mig at bøje mig for den, før jeg har fået nogle meget talende beviser for, at der faktisk har fundet et udstrakt misbrug sted.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti mener, at det er rimeligt, at befordringsgodtgørelse indskrænkes til at gælde folke- og invalidepensionister, når det gælder befordring til praktiserende læge og til specialist, altså bortset fra

de tilfælde, hvor der er stærk trang, og hvor afstanden til specialist er meget stor. Man synes også, det er rimeligt, at kommunens godtgørelse af befordringsudgifter fra staten forbliver 50 pct. Men der er én ting, som man vel nok ikke har tænkt så meget på: besparelserne bliver næppe så store, som man kunne tænke sig. Det er uden tvivl sådan, at mange patienter vil rekvirere lægen til hjemmet i stedet for selv at tage til lægens konsultation. Det vil altså betyde en øget kørsel for lægerne, og ikke mindst vil det betyde en øget tid for lægerne, og lægernes tid er dyr, og det vil altså kunne betyde, at ventetiden på lægebesøg vil stige, og det kan gå ud over folk, der er akut syge.

Hanne Reintoft (DKP):

Dette lovforslag indeholder efter vor mening overordentlig mange problemer. Som jeg allerede sagde ved finanslovforslagets første behandling, vil jeg ikke benægte, at gældende lov har sat et vældigt administrationsapparat i gang, og jeg vil heller ikke benægte, at der har været et misbrug. Det er således nok rigtigt, at der er penge at spare, i hvert tilfælde ud fra en vis kortsynet betragtning. Det er i almindelighed vor opfattelse af den slags ting, at det er bedre at give rigelig og forsvarlig hjælp til dem, der virkelig trænger, end at øse småsummer ud over en befolkningsgruppe, hvor nogle nok har et virkeligt behov, mens det er af underordnet betydning for andre.

Det er under alle omstændigheder rigtigt og forsvarligt at holde pensionisternes transportudgifter adskilt fra andre gruppers problemer, således at systemet med godtgørelse for transportudgifter til pensionisterne stadig fungerer uden vanskeligheder, fremfor at indføre mere diskutabile skønsbestemte regler. For resten af de gruppe 1-sikrede er der for mig at se følgende betænkeligheder: jeg forstår på ministerens fremsættelse, at man overvejer en 25 km grænse ved kørsel til speciallæge, men jeg er bange for denne kilometergrænse. Der er andre ting, der gør sig gældende, når folk skal til læge. F. eks. i den lille landsby, jeg selv bor i, er der simpelt hen ingen offentlige transportmidler, så man er henvist til taxakørsel, bare man skal de 3½ km til læge, og det kan jo være vanskeligt med et sygt barn, eller hvis man selv er sløj. Visse steder i

[Hanne Reintoff.]

Københavns amt er de offentlige trafikmidler så forfærdelig dårlige, at det ikke alene er dyrt, men også overordentlig belastende for et halvdårligt menneske at klare transporten; f. eks. kan jeg fortælle ministeren, at det er meget indviklet at finde fra Ishøjplanen til Glostrup amtspsygehus, uden at det tager 1½ time-7 kvarter hver vej.

I lovforslagets bemærkninger nævnes også, at man må forudse, at der vil komme et øget pres på den praktiserende læge, for at han skal komme ud i hjemmene. Jeg synes ikke, man principielt kan have noget imod, at huslægesystemet bibeholdes, så lægen stadig kommer i hjemmene, men vi ved jo alle sammen, at vi har for få praktiserende læger, og at de er udsat for et voldsomt arbejds-pres, så det er måske diskutabelt at omlægge systemet, så vi får yderligere arbejds-pres og uhensigtsmæssig transporttid for de læger, der er et sådant behov for. Vi ved jo også, at vore sygehuse for øjeblikket er nødt til at omlægge, så de erstatter indlæggelse med ambulatoriebehandling. Det vil også sige, at en række temmelig alvorligt medtagne patienter skal komme i ambulatorierne og dermed også have transport. Nogle af dem kan nok ikke klare det, i hvert fald ikke uden en væsentlig økonomisk belastning, hvis det er daglig eller hver anden dag, de skal komme.

Jeg ser da godt, at lovforslaget åbner for en række undtagelser og stiller de sociale forvaltninger i kommunerne ret frit. Det er også godt nok, hvis man vil indskrænke de generelle regler, men ministeren ved, at jeg er en lille smule skeptisk over for det kommunale skøn. Og selv om vi måske ikke kan blive enige om min skepsis, så kan vi jo nok blive enige om, at kommunalt skøn kræver administration og personale, som meget let kan indhale nogle af de besparelser, vi opnår ved at indskrænke de generelle regler. Midt i alle spareforsøg og midt i, at vi kan erkende, at der er en vis rimelighed i dette spareforslag, så er jeg bange for, at vi får øgede udgifter, og også,

at vi får udgifterne på en uhensigtsmæssig måde, når vi gennemfører det.

Kort og godt er der så mange diskutabile ting i dette lovforslag, at vi vil vente med at tage stilling til det, før vi ser, hvordan det kommer igennem udvalget, om man har imødegået nogle af de nævnte ting, men i de store linjer vil vi godt give vor tilslutning.

Med hensyn til den del af forslaget, der er et led i byrdefordelingsreformen, vil jeg henvise til, hvad vor ordfører netop har sagt om det foregående lovforslag og understrege, at vi ikke kan støtte, at staten lægger yderligere udgifter over på kommunerne og på amtskommunen med deres mere asociale beskatningsformer.

Ib Christensen (DR):

Lovforslaget drejer sig om at komme nogle misbrug til livs, som helt øjensynlig har været til stede, og som er blevet meget stærkt kritiseret, og det kan vi tiltræde. Dertil kommer, at det jo også er forbundet med omkostninger at komme til sit arbejde. Hvorfor skal man så have omkostningerne refunderet, når man er syg og ikke kan passe sit arbejde?

Jeg kan på mit partis vegne tiltræde, at man begrænser dækningen af disse sygetransportudgifter for pensionister, men jeg synes, fru Birgit Fjelde var inde på noget centralt, idet hun rejste spørgsmålet om, hvorvidt man skulle gøre en undtagelse for pensionister, om man ikke i det hele taget skulle se på trangen i det enkelte tilfælde og ikke have disse særregler for pensionister.

Jeg forstår, at blandt grundene til, at man har valgt at opretholde ordningen for pensionister, er den, at de normalt vil være den gruppe, der oftest har behov for den form for transport, og at de økonomisk også er dårligt stillet. Derfor kan der være administrative grunde til at opretholde det. Men jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren eller i hvert fald nærmere at få opklaret i socialudvalget, om det ikke ville være rimeligt i og for sig helt at gå over til et skøn-princip, således at man i større omfang

[Ib Christensen.]

havde sikkerhed for, at denne ordning kun kom dem til gode, der virkelig havde trang.

Der er jo desværre også et spørgsmål at stille, som flere ordførere har været inde på, med hensyn til besparelsens omfang, og af bemærkningerne fremgår det, at man regner med, at denne besparelse på fribefordringen dog vil medføre visse mindre merudgifter. Men der står ikke, hvor store eller hvor små disse merudgifter er, og det er naturligvis også vanskeligt at danne sig et skøn over. Måske kan vi få det nærmere indkredset i udvalget, for hvis en væsentlig del af de sparede 10 mill. kr. går til flere sygebesøg i hjemmene, til lægebefordring, lægehonorar osv., så er fordelene jo nok så begrænsede. Men misbrugene kan man da i hvert fald komme til livs. Jeg kunne altså godt tænke mig at få nærmere opklaret, hvad man forstår ved „visse mindre merudgifter“.

Endelig kan jeg på mit partis vegne tiltræde forslaget indhold for så vidt angår nedsettelsen af refusionerne. Det er et lille skridt, men et godt skridt i retning af bloktilskud i stedet for refusioner.

Socialministeren (*Jacob Sørensen*):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for den tilslutning, som fra næsten alle sider er kommet forslaget til gode.

Et par enkelte bemærkninger og svar på spørgsmål, der er rettet til mig.

Først spurgte fru Karen Thurøe Hansen, om jeg vil medvirke til, at det bliver pointeret, at det, det drejer sig om, er at anvende den til enhver tid billigste befordring. Det vil jeg naturligvis være med til, og det er jo nedfældet i forvejen i loven, at det er det, man skal anvende. Det, der har været det svære at administrere i den periode, vi har kørt med det, i hvert fald i den amtslige sektor, som kun har kørt med det i et år, er spørgsmålet om, hvornår det er rimeligt at forlange kollektiv befordring anvendt, for vi skal jo huske på, at det er syge mennesker, der i de fleste tilfælde er tale om. Det er det, der har givet den største vanskelighed i administrationen. Men vi må slå fast, at det er en pligt for modtagerne at anvende den billigste befordring, for så vidt deres helbred tillader det og det i øvrigt er muligt at anvende kollektive befordringsmidler.

Så er der givet udtryk for nogen bekym-

ring over, at denne ændring skulle give anledning til et større krav om sygebesøg af lægen i hjemmene. Det er selvfølgelig en tanke, vi også har været inde på i ministeriet. Det, der er baggrunden for udtrykket „mindre merudgifter“, som hr. Ib Christensen efterlyste en forklaring på, er jo frygten for, at der kan blive tale om, at der bliver et lidt mere udtalt ønske om besøg i hjemmene, men jeg tror, at lægerne vil være i stand til at administrere det på en hensigtsmæssig måde.

Til spørgsmålet om pensionisternes forhold og hvorfor de skal danne en undtagelse fremfor andre vil jeg sige, at det da er rigtigt, at der kan være andre, der har lige så stor en trang som visse pensionister, men generelt set må vi vel have den opfattelse, at pensionisterne er en gruppe, hvoraf flertallet vil have et behov for støtte til dette formål. For så ikke at få oprettet et uoverskueligt administrationsapparat, hvad der vil kunne blive følgen, hvis man virkelig skulle til at sondre imellem, hvad der var nødvendigt, og hvad der ikke var nødvendigt, har vi i ministeriet, da det er således, at de fleste formentlig vil være berettigede, ment det rigtigst at skille på den måde, at alle pensionister, der er omfattet af sygesikringsgruppe 1, har den samme ret, som de har haft hidtil.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Valg af 12 repræsentanter for lyttere og fjernseere til radiorådet.

(Jfr. tidende sp. 2868).

Formanden:

Der er til dette valg anmeldt en valggruppe bestående af det radikale venstres og retsforbundets medlemmer med i alt 25

[Formanden.]

medlemmer. Der er endvidere anmeldt en valggruppe bestående af socialistisk folkepartis og Danmarks kommunistiske partis medlemmer, i alt 17 medlemmer.

Endelig er til dette valg anmeldt en valggruppe bestående af venstres og kristeligt folkepartis medlemmer, i alt 29 medlemmer.

Valgt blev:

Medlem af folketinget, fhv. minister Knud Heinesen,
medlem af folketinget, professor dr. jur. Ole Espersen,
fuldmægtig Børge E. Nielsen, København,
fhv. undervisningsminister Helge Larsen, København,
højskoleforstander Helge Skov, Askov Højskole,
professor dr. phil. Hakon Stangerup, København,
højskoleforstander Jørgen Knudsen, Kolding,
pastor Poul A. Knudsen, København,
højesteretssagfører Ib Thyregod, København,
sognepræst Sv. Aa. Olsen, Vonsild,
fru Wencke Hansen, Glostrup,
direktør Jørgen Max Jørgensen, Kalundborg.

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Retsudvalget:

Udtræder: Peter Holst

Ny stedf.: Jens Peter Jensen

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 3. april, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Spørgsmål om meddelelse af orlov til folketingsmedlem Erhard Jakobsen.*

2) *Spørgsmål om indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Erhard Jakobsen.*

3) *Indstilling fra udvalget til valgs prøvelse.*

4) *Spørgsmål til ministrene.*

5) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om bunden opsparring.

6) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af en landsskatteret og om tilsynet med skatteligningen m. v.

7) *Første behandling af:*

Forslag til lov om tinglysning af kapitalværdistigninger på jord og faste ejendomme som en offentlig prioritet [af Knud Jespersen m. fl.].

8) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Hyrekørsel).

9) *Første behandling af:*

Forslag til lov om markedsføring.

10) *Første behandling af:*

Forslag til lov om Forbrugerklagenævnet.

11) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Sø- og handelsretten i København m. v.).

Mødet hævet kl. 16.21.